

Νήριον

*νήριον σημαίνει πικροδάφνη

Τεύχος 29, Μάης-Ιούνης 2012
χωρίς αντίτιμο
Εκδίδεται από
το ελευθεριακό στέκι
Πικροδάφνη

Αγ. Βασιλείου & Π.Π. Γερμανού 22
Μπραχάμι
Τ.Θ. 72086 Τ.Κ.16310
www.steki-pikrodafni.gr
steki_pikrodafni@yahoo.gr

Το στέκι είναι ανοιχτό
κάθε Τετάρτη και Πέμπτη
μετά τις 7.30 μ.μ.

* Τα κείμενα που δημοσιεύονται στο
“νήριον” μπορεί να μην είναι πάντα
αποτέλεσμα συλλογικής συμφωνίας, ωστόσο
την ευθύνη δημοσίευσής τους
φέρει η συνέλευση του στεκιού

Και τώρα;

Εκλογές πάλι. Αυτή τη φορά ωστόσο, σε ένα διαφορετικό πολιτικό σκηνικό: με καταποντισμένο το παραδοσιακό κομματικό δίπολο, με μία Νέα Δημοκρατία που τίποτα δεν έχει να επιδείξει πέρα από την πνευματική ρηχότητα του αρχηγού της και την υποτέλεια στο μνημόνιο, με ένα ανεπίστρεπτα λαβωμένο ΠΑΣΟΚ που ο αρρωστημένα φιλόδοξος και επηρμένος νέος αρχηγός του φαντασιώνεται πως θα το αναγεννήσει μέσα από τις στάχτες του με ...αυτοοργάνωση -όπως ο ίδιος δήλωσε- του κομματικού μηχανισμού, με τον ΣΥΡΙΖΑ να έχει αναδειχθεί σε κύριο εκφραστή του αντιμνημονιακού μπλοκ ψάχνοντας από εδώ και πέρα να βρει τρόπους ισορροπίας μεταξύ της λαϊκής οργής που τον έφερε τόσο ψηλά εκλογικά και της διατήρησης του αστικού συστήματος που πάντα ήταν ενεργό μέρος του, με ένα ΚΚΕ σταλινικότερο του Στάλιν που για άλλη μια φορά -όπως και τον Δεκέμβρη του 2008 αλλά και στις απεργιακές διαδηλώσεις του περασμένου Οκτώβρη- φάνηκε πως αποτελεί το πιο πιστό δεκανίκι αυτού του συστήματος πολεμώντας περισσότερο όλα τα αριστερά και προοδευτικά κομμάτια παρά τα μνημονιακά κόμματα και τους φασίστες και ζητώντας από τον κόσμο στις επόμενες εκλογές να «διορθώσει την ψήφο του»(!), με έναν Καμμένο που πολύ γρήγορα το όνομά του θα εκφράζει και την κατάσταση του κόμματος-φούσκας του, με μία Δημοκρατική Αριστερά που έδειξε ξεκάθαρα πως δεν έχει καμία απολύτως διαφορά από την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, με τα ανθρωποειδή της χρυσής αυγής να πανηγυρίζουν θεωρώντας πως τώρα ήρθε η ευκαιρία ο λαός να αναγνωρίσει περαιτέρω το μπραβιλίκι από το οποίο ζούνε και την αρρώστια που κουβαλάνε, με λογίων-λογίων άλλους ελληνάρες πατριώτες ακροδεξιούς και νεοφιλελεύθερους που έμειναν έξω από τη βουλή αλλά που караδοκούν σε μία εκλογική αναμέτρηση με τις όποιες «κεντροδεξιές» συμπράξεις τους να συμβάλουν στην απόκρουση του επερχόμενου «κομμουνιστικού κινδύνου»...

Αυτή η ρευστή κατάσταση πράγματι κανείς δεν ξέρει πού θα μας βγάλει. Το σίγουρο πάντως είναι πως αν θέλει μία κοινωνία να είναι ουσιαστικά περήφανη και να μην οδηγηθεί βήμα-βήμα στην κινεζοποίηση και τη μιζέρια, χάρη στις ορέξεις των αφεντικών και υπό την απειλητική παρουσία συνεχώς αυξανόμενων μπάτσων, τότε πρέπει να πάρει άμεσα την τύχη της στα χέρια της. Κι όπως λέει και ο λαός,, που μπορεί ένα μέρος του να είναι σοφό αλλά ένα άλλο ένα μάτσο από κρετίνους, «δεν πιάνεις ψάρια αν δεν βρέξεις τα ρούχα σου». Ας μην περιμένουμε λοιπόν κανέναν εθνικό σωτήρα να μας βγάλει από αυτό το συνολικό τέλμα. Αν περιμένουμε κάποιους πολιτικούς να λύσουν προβλήματα που είναι διεθνούς κλίμακας και έχουν να κάνουν με τεράστιες ανατροπές, πολύ απλά αρκετά σύντομα θα γευτούμε μία από τα ίδια πάνω-κάτω. Το γεγονός ότι, μετά τις εκλογές, φάτσες όπως εκείνες του Ραγκούση, της Διαμαντοπούλου, του Ρέππα και πολλών άλλων παρομοίων τους δε μονοπωλούν την τηλεοπτική αισθητική των ειδήσεων, είναι μία εξέλιξη. Για να επιτελεστεί ωστόσο μία πραγματική ριζική ανατροπή, χρειάζονται οργανωμένες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που να μην υπακούουν σε κομματικές υστερόβουλες γραμμές, αστικοδημοκρατικές νόρμες και παζάρια εξουσίας. Αυτό που χρειάζεται είναι ένα ρεύμα κοινωνικής αντίστασης και ανατροπής το οποίο, όπως η αραβική άνοιξη κατόρθωσε να κατεδαφίσει τυρρανικές εξουσίες δεκαετιών, έτσι κι αυτό να γκρεμίσει την κυριαρχία των αστικών κρατών και των κατασταλτικών τους μηχανισμών παράλληλα με την κυριαρχία της καπιταλιστικής αγοράς των τραπεζών και της εργοδοτικής τρομοκρατίας.

Τώρα που αρχίζει το παιχνίδι, είναι καιρός μέσα από τη δική μας ταξική και κοινωνική αντεπίθεση να φέρνουμε τους όρους του όλο και πιο κοντά στην αποτίναξη της τυραννίας τους.

Τσόντες, πορνοκάναλα¹, παλιές και νέες κοινοβουλευτικές πλάνες

Στις εθνικές εκλογές του 2007, ένα μεγάλο μέρος της προεκλογικής συζήτησης περιστρεφόταν γύρω από τις μισαλλόδοξες απόψεις του Γ. Καρατζαφέρη και τις καταστροφικές συνέπειες που θα προέκυπταν αν ένα ακροδεξιό κόμμα όπως το λάος, κατάφερνε τελικά να εισαχθεί στο κοινοβούλιο. Στο ίδιο μοτίβο, ένα χρόνο αργότερα, αυτή τη φορά με αφορμή την εκλογή του αρχηγού της νεонаζιστικής οργάνωσης της χρυσής αυγής Ν. Μιχαολιάκου στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, η πράγματι ανησυχητική άνοδος των εκφραστών του μισανθρωπισμού, έστω και στον δήμο της Αθήνας, συνοδεύτηκε από τις υστερικές -στην πλειονότητα των περιπτώσεων- φραστικές επιθέσεις της αριστεράς. Το λάος επανήλθε στην επικαιρότητα με τη συμμετοχή του στην κυβέρνηση Παπαδήμου, ενώ η χρυσή αυγή κατά την περίοδο που προηγήθηκε των εκλογών της 6^{ης} Μαΐου.

Μία σειρά από παράγοντες συνετέλεσαν ώστε την επομένη των εκλογών να βρέξει πάλι ανυποψίαστους που δήθεν πέφτουν από τα σύννεφα. Η κριτική που τόσο καιρό περιορίστηκε στην εκτόξευση κατηγοριών για «ψεύτες», «κλέφτες» και «προδότες» προς τους υπαλλήλους του καπιταλισμού, οι προεκλογικές επιθέσεις του απεχθούς δικομματισμού και των μέσων μαζικής ενημέρωσης -ως αποκάλυπτων πλέον συμμάχων του- προς τους νεοναζί, παράλληλα με την εμφάνιση της χρυσής αυγής ως καινοφανούς φαινομένου στα πολιτικά πράγματα και σε συνδυασμό με τον «αιχμηρό» λόγο της για την έκρυθμη κοινωνική πραγματικότητα και το ίδιο το πολιτικό σύστημα, αποτέλεσαν παράγοντες για την εκδήλωση ενός ποσοστού συμπάθειας προς το πρόσωπό της. Επίσης, η μερική κοινωνική απήχηση της χρυσής αυγής δεν μπορεί να ιδωθεί ξεχωριστά από φαινόμενα που εδώ και καιρό συμβαίνουν μέσα στο σώμα της κοινωνίας και σχετίζονται με την μετατόπιση του ενδιαφέροντος από την υπάρχουσα κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα στην ενίσχυση μιας εθνικής ψωροπερηφάνιας και τον κανιβαλισμό μεταξύ των υποτελών τάξεων. Στην εθνική ταυτότητα και ψωροπερηφάνια φρόντισαν εξάλλου να στηρίξουν τις προεκλογικές τους εκστρατείες τα δύο μεγάλα κόμματα, σε αντίθεση με την άκρατη παροχολογία που χαρακτήριζε τις προγενέστερες. Ωστόσο, θα ήταν πρόωρο και βιαστικό να υποστηριχτεί ότι όσοι στήριξαν εκλογικά την χρυσή αυγή τοποθετούνται ιδεολογικά κάπου ανάμεσα στην 21η Απριλίου και τα ναζιστικά καθεστώτα. Η ελλιπής ιστορική μνήμη και γνώση, η αδιαφορία εν τέλει για το ποια ιδεολογία, είτε σοσιαλιστική, είτε φασιστική, βρίσκεται στο προσκήνιο, η απέχθεια προς τα «καμένα χαρτιά» του κοινοβουλευτισμού και των μμε, η απαίτηση για άμεση λύση απ' το αδιέξοδο βρήκαν εν μέρει στο προφίλ ενός ημιπαράφρονα εκδικητή-τιμωρού τον εκφραστή τους. Αναγκαία παρένθεση: Εφόσον δεν γνωρίζουμε αν η ιστορία θα επαναληφθεί ως τραγωδία ή ως φάρσα, κι επειδή **η πριμοδότηση του νεοναζισμού δεν είναι ούτε πλάκα, ούτε αντίσταση στο υπάρχων καθεστώς**, η κατάπνιξη του αυγού του φιδιού στη γέννησή του **με κάθε μέσο** αποτελεί ένα απ' τα σημαντικότερα ζητούμενα στις μέρες που ζούμε.

Όσον αφορά τους ψηφοφόρους των υπολοίπων κομμάτων, οι αιτιάσεις και τα σκεπτικά τους για τις ποικίλλες επιλογές τους δεν δείχνουν να διαφέρουν και πολύ από των προηγούμενων. Απαξιώνοντας αφενός το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του, προσπάθησαν αφετέρου με ανορθόδοξους τρόπους εφευρίσκοντας από ανύπαρκτα έως γελοία επιχειρήματα να επηρεάσουν τα εκλογικά ποσοστά των κομμάτων. Η μη ύπαρξη ταύτισης με κάποιο κόμμα, η αποδυνάμωση των πάλαι ποτέ πανίσχυρων κομματικών ταυτοτήτων, η ψήφος επιβράβευσης που μετατράπηκε σε ψήφο διαμαρτυρίας δεν παύουν να αναδεικνύουν, αλλά αντίθετα να ισχυροποιούν την πασιφανή αντίφαση των εξουσιαζόμενων. Η αντίφαση, λοιπόν, που ναι μεν αποδέχεται τα περί μπορντέλου αλλά εξαντλείται σε μια στεία ανάλυση, αδυνατεί να κατανοήσει τους άρρηκτους δεσμούς μεταξύ της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας της αγοράς και της κοινοβουλευτικής δημοκρα-

Για την αντιφασιστική πορεία σε Δάφνη-Ηλιούπολη-Μπραχάμι της 31ης Μάρτη

Σάββατο 31/3, κι ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη στο Μετρό της Δάφνης συγκέντρωση-μικροφωνική για την αλληλεγγύη στους τέσσερις προφυλακισμένους της 12ης Φλεβάρη, οργανωμένη από τις συνελεύσεις γειτονιών της ευρύτερης περιοχής, ένα τσούρμο φασιστοειδών της παρακρατικής-ναζιστικής συμμορίας της χρυσής αυγής μαζεύονταν στην περιοχή προκειμένου να διακινήσει κείμενα μίσους και αποπροσανατολισμού του καταπιεζόμενου λαού από την κύρια πηγή των προβλημάτων του, παίζοντας έτσι το παιχνίδι του κράτους και των αφεντικών.

Η είδηση αυτή έθεσε σε λειτουργία τα αντιφασιστικά αντανακλαστικά των αγωνιζόμενων ανθρώπων των γειτονιών μας, αλλά και τριγύρω περιοχών, με αποτέλεσμα να πραγματοποιηθεί άμεσα μια αντιφασιστική συγκέντρωση με στόχο να ανατρέψει στην πράξη την προπαγάνδα των φασιστοειδών και από κοινού με τους συμπολίτες μας να τους απομονώσει κοινωνικά. Βλέποντας τα φασιστοειδή ότι η περιοχή βρίσκονταν στα χέρια των συμμετεχόντων στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες και δεν μπορούσε να αποτελέσει πεδίο διάχυσης του ρατσιστικού και αντικοινωνικού τους μίσους, κινήθηκαν προς την Ηλιούπολη. Τότε, οι συμμετέχοντες στην αντιφασιστική συγκέντρωση, που ολοένα και μαζι-





κοποιούνταν, αποφάσισαν να συνεχίσουν την παρέμβαση πορευόμενοι πίσω τους. Έτσι συγκροτήθηκε ένα δυναμικό αντιφασιστικό μπλοκ που κινήθηκε επίσης προς Ηλιούπολη, σβήνοντας τα ίχνη που άφηναν πίσω τους τα φασιστοειδή κι επικοινωνώντας με τον κόσμο των γειτονιών μας μηνύματα αντίστασης στον εκφασισμό της κοινωνίας μας και αντίστασης στα σχέδια των «από πάνω» και του φασιστικού τους «πολιτικού» βραχίονα. Εν τω μεταξύ, διάφορες δυνάμεις καταστολής προσέτρεξαν και περικύκλωσαν από ένα σημείο και πέρα την αντιφασιστική πορεία με σαφή στόχο να προστατέψουν τα φασιστοειδή, τα οποία βέβαια από ένα σημείο της Ηλιούπολης και πέρα πληροφορούμενοι προφανώς για την εν εξελίξει αντιφασιστική πορεία...υλοποιούσαν την «παρέμβαση» τους με βήμα ταχύ!

Σε μια περίοδο συνολικής επίθεσης των «από πάνω» και της συνεπακόλουθης αμφισβήτησης τους καθεστώτος από τους «από κάτω», αναβαθμίζεται και ο ρόλος που δίνεται στους φασίστες, είτε αυτοί εμφανίζονται ως συμμορία, είτε και ως κόμμα. Εξίσου αναβαθμισμένος οφείλει να είναι και ο αντιφασιστικός αγώνας, ως αναπόσπαστο κομμάτι του συνολικού αγώνα που οφείλουμε με κάθε τρόπο να οξύνουμε.



τίας και συγχρόνως αποδέχεται την αντεστραμμένη λογική του «δικαιώματος» στην ψήφο, απαιτείται να ξεπεραστεί όσο ποτέ άλλοτε. **Αλήθεια, αναρωτήθηκε κανείς γιατί τόσο πρόθυμα οι εξουσιαστές μάς παραχωρούν αυτό το δικαίωμα την ίδια στιγμή που κάθε άλλο δικαίωμα τείνει προς εξαφάνιση;** Όσοι επιμένουν να ψάχνουν ουσιαστικά συμπεράσματα από τις εκλογές, ορθολογικές απαντήσεις περί μετακινήσεων ψηφοφόρων από το τάδε στο δείνα κόμμα, αιτίες και αποτελέσματα, τη στιγμή της κορύφωσης του παραλογισμού τόσο από τον Κύριο όσο και απ' τον Υποτελή δεν ψάχνουν ψύλλους στ' άχυρα. Βρίσκονται ψυχή τε και σώματι φυλακισμένοι ως άλλος Θησέας στον λαβύρινθο με τον Μινώταυρο. Μόνο που αυτή τη φορά, καθώς πολλές φορές ο χρόνος κυλάει εναντίον μας, υπάρχει περίπτωση η Αριάδνη να μην κάνει την εμφάνισή της.

Δυστυχώς όμως, για τους εξουσιαστές κάθε είδους, όπου μονίμως θα μας φέρνουν αντιμέτωπους με το δίλημμα περί κυβέρνησης ή ακυβερνησίας, το ηροδότειο **«ούτε γαρ άρχειν, ούτε άρχεσθαι εθέλω»** δια στόματος του Πέρση Οτάνη, που σημαίνει, **δεν θέλω ούτε να εξουσιάζω ούτε να εξουσιάζομαι** εφόσον ο λαός δεν αυτοκυβερνιέται, μοιάζει όχι μόνο να φτάνει σε όλο και περισσότερα ευήκοα ώτα αλλά να γίνεται αποδεκτό από τους χιλιάδες που πλαισιώνουν τις συγκρούσεις με τους μπάτσους στο δρόμο, τις καταλήψεις και τα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια, τα ακηδεμόνευτα σωματεία βάσης, τις αντι-ιεραρχικές συνελεύσεις στις γειτονιές. **Τα πάντα παίζονται και το κοινωνικό έδαφος παραμένει πιο γόνιμο από ποτέ!** Στα «πάντα» που παίζονται, το σημαντικότερο είναι να θυμόμαστε ότι **κάθε ανθρώπινη παρουσία πίσω απ' τα εκλογικά παραβάν είναι ο θρίαμβος της Αντεπανάστασης, της Κυβέρνησης (κάθε Κυβέρνησης), του Φασισμού, της Βλακειάς και της Υποταγής. Είναι η αποθέωση της Λήθης και του Αυτοεγκλωβισμού σε διαδικασίες που ο ίδιος ο Κύριος διοργανώνει για την αναπαραγωγή του. Η ρίψη στον κάλαθο των αχρήστων των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που τόσο καιρό διεξάγουμε.** Η επιστροφή στον φυσικό μας χώρο, τον δρόμο, στη συνέλευση και στην εξερεύνηση των κοινών είναι οι προϋποθέσεις για την απελευθέρωσή μας. Στον αγώνα αυτόν θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να περάσουμε πάνω απ' τα κεφάλια τόσο των φασιστών, όσο και των υπερασπιστών του καπιταλισμού που θα παρουσιάζονται ως δημοκράτες ή ακόμα κι ως αντιφασίστες. Με τα λόγια του Μαλατέστα: **αν δεν προχωρήσουμε μέχρι τέλους, θα πληρώσουμε τον φόβο που προκαλέσαμε στην μπουρζουαζία με δάκρυα και αίμα.**²

¹ Το ομιχλώδες ξημέρωμα της 7ης Μαΐου, <http://classwar.espiw.net>

² Μικρή υπενθύμιση για τους όψιμους φίλους της δημοκρατίας, <http://rioter.info>

Απελευθερώνουμε ένα κτίριο Απελευθερώνουμε τις ζωές μας

Την Παρασκευή 18 Μάη, η Ανοικτή Συνέλευση Κατοίκων Μπραχαμίου προχώρησε στην οικειοποίηση ενός εγκαταλελειμμένου κτιρίου δίπλα από την πλατεία της εκκλησίας του Αγίου Δημητρίου, στο Μπραχάμι. Το κτιριακό αυτό σύνολο βρίσκεται σε διαδικασία απαλλοτρίωσης από τον Δήμο Αγίου Δημητρίου. Η ιστορία ξεκινάει περίπου είκοσι χρόνια πριν. Τότε, τη θέση της παλιότερης εκκλησίας του Αγίου Δημητρίου πήρε ένα πολύ μεγαλύτερο εκκλησιαστικό οικοδόμημα, το οποίο, δίχως να πληροί μάλιστα τις νόμιμες προϋποθέσεις, κατέλαβε σχεδόν όλη την πλατεία. Για να μπαλωθεί η παρανομία της Εκκλησίας και να σταματήσουν οι καταγγελίες των περιοίκων, ο Δήμος πρόστρεξε να απαλλοτριώσει ένα σύνολο κτιρίων με σκοπό το γκρέμισμά τους και την επέκταση της πλατείας. Αυτή η ιστορία κρατάει τώρα είκοσι χρόνια περίπου και το μόνο που έχει γίνει είναι η πλήρης εγκατάλειψη αυτών των κτιρίων και η άθλια κατάσταση στο εσωτερικό τους από πλευράς καθαριότητας. Σήμερα, σε μια περίοδο που η συλλογική αντίσταση και αντιμετώπιση των αναγκών μας γίνεται όλο και πιο επιτακτική, η οικειοποίηση τέτοιων κτιριακών υποδομών από τοπικές κοινότητες αγώνα είναι τα απαραίτητα βήματα για το ξεπέρασμα αυτού του κοινωνικού και πολιτειακού τέλματος και για τη διαμόρφωση μίας νέας κοινωνίας μέσα στην υπάρχουσα κοινωνία. Εδώ αναδημοσιεύουμε ένα τμήμα του σχετικού κειμένου της Ανοικτής Συνέλευσης Κατοίκων Μπραχαμίου.

Με ό,τι συμβαίνει τον τελευταίο χρόνο, όπως οι συγκεντρώσεις στις πλατείες από το καλοκαίρι του 2011, βλέπουμε να δημιουργούνται ανοικτές λαϊκές συνελεύσεις σε πολλές γειτονίες της Αθήνας, που τους τελευταίους μήνες έχουν αρχίσει κιόλας να συντονίζονται σε περιφερειακό ή παναττικό επίπεδο. Έτσι και η δικιά μας συνέλευση, η ανοικτή συνέλευση κατοίκων Μπραχαμίου, αποτελεί μία προσπάθεια συνεύρεσης ανθρώπων από τις γειτονίες του Αγίου Δημητρίου, ανταλλαγής και συνδιαμόρφωσης απόψεων και κουβέντας, ανάληψης πρωτοβουλιών και πραγματοποίησης δράσεων. Λειτουργούμε εδώ και πάνω από 3 χρόνια, από το Δεκέμβριο του 2008. Προέκυψε από την επιθυμία μερικών ανθρώπων, μέσα στην κατάληψη του δημαρχείου και στην εξέγερση που μαινόταν εκείνες τις μέρες, να προχωρήσουν ένα βήμα πιο πέρα. Να δούμε αν μπορούμε να βρισκόμαστε μαζί με άλλους γείτονές μας σε τακτική βάση και να αποφασίζουμε για κάθε θέμα που μας αφορά. Να εφαρμόσουμε διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας στη γειτονιά μας. Συναντιόμαστε τακτικά κάθε εβδομάδα στο δημοτικό κινηματοθέατρο Μελίνα Μερκούρη ή σε πλατείες, έχοντας καταπιαστεί με πληθώρα θεμάτων και έχοντας αναλάβει αρκετές δράσεις (ενδεικτικά αναφέρουμε χαράτσια ΔΕΗ, ενεχυροδανειστήρια, στήριξη αγώνα εργαζομένων στο φροντιστήριο “ένεκα παιδείας”, πάρκο Ασυρμάτου, κ.α.)

[...]

Έφτασε ο καιρός και θέλουμε να κάνουμε ένα βήμα παραπάνω. Ένα σημαντικό βήμα παραπάνω. Σας καλούμε να συζητήσουμε και να διερευνήσουμε από κοινού τη δυνατότητα, να κάνουμε πρακτικά βήματα σχετικά με τη συλλογική αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών διαβίωσής μας και με την επίδειξη έμπρακτης αλληλεγγύης και παροχής αλληλοβοήθειας μεταξύ μας. Από κοινού μπορούμε να αναπτύξουμε υποδομές που θα ανήκουν σε όλους και θα μπορούν ελεύθερα να χρησιμοποιούνται από όλους. Δεν τα βλέπουμε τα παραπάνω ως φιλανθρωπία, δεν προσφέρουμε λύσεις σε “ανήμπορους”. Προσπαθούμε να καλύψουμε τις ίδιες τις ανάγκες μας, είτε αυτό λέγεται τροφή, είτε αυτό λέγεται εκπαίδευση παιδιών, είτε αυτό λέγεται προστασία ενός πάρκου ή αντίσταση στις απολύσεις σε ένα μαγαζί. Όσο περισσότερο καλύπτουμε τις ανάγκες μας με ίδια μέσα και σε συνεργασία με αντίστοιχες κινήσεις σε άλλες γειτονίες, τόσο περισσότερο αποκτούμε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας, απελευθερώνουμε τη φαντασία μας για το τί είναι εφικτό, κατακτούμε την αξιοπρέπεια μας ασχέτως της ανεργίας και της φτώχειας που προσπαθούν να μας βυθίσουν.



Για αυτό το λόγο απελευθερώνουμε σήμερα Παρασκευή το κτίριο στην πλατεία δίπλα στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου. Δίνουμε ζωή σε έναν επί χρόνια εγκαταλελειμμένο δημόσιο χώρο και στεγάζουμε τις ανάγκες μας. Έτσι θεωρούμε ότι πρέπει να είναι οι δημόσιοι χώροι. Όχι αντικείμενο πλουτισμού ημετέρων που φεσώνουν το δήμο, ούτε νεκρές ζώνες που απαιτούνται δεκάδες άδειες για να πράξεις. Οι δημόσιοι χώροι δεν ανήκουν στη δημοτική αρχή ή στο κράτος. Ανήκουν σε όλους μας και πρέπει να είναι ελεύθεροι σε όλες τις χρήσεις.

[....]

Θα θέλαμε να δούμε και στη γειτονιά μας να ανθίζουν προσπάθειες όπως τα εργαστήρια στο Πάρκο Ασυρμάτου, τα χαριστικά παζάρια και οι συλλογικές κουζίνες σε πολλές γειτονιές, να συζητήσουμε πώς μπορούμε να συμβάλλουμε στο εγχείρημα του κοινωνικού ιατρείου των Πετραλώνων, πώς θα μπορούσαμε συλλογικά να στηρίξουμε ο ένας τον άλλο στο μέγιστο των παιδιών (ειδικά σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει δυνατότητα παππού-γιαγιάς και η πρόσληψη κάποιου είναι αδύνατη οικονομικά). Θα θέλαμε να δούμε πώς μπορούμε να παραμερίσουμε τους μεσάζοντες και να προμηθευτούμε προϊόντα κατευθείαν από τους παραγωγούς, πώς θα μπορούσαμε μεταξύ μας να ανταλλάξουμε ελεύθερα υπηρεσίες. Ξεκινώντας με αυτόν τον τρόπο μία μεγάλη και ωραία αναζήτηση για το τί παράγουμε συνολικά ως εργαζόμενοι, τί είναι αναγκαίο και τί όχι, ποιες είναι οι συνθήκες εργασίας στην παραγωγή, ποια η επίδραση των δραστηριοτήτων μας στο περιβάλλον, ποια η σχέση υπαίθρου με πόλη. Και δεν είναι μόνο αυτά. Κάθε θέμα και δραστηριότητα που απασχολεί και ενδιαφέρει κάθε ένας/μία από εμάς θα γίνεται προσπάθεια να μας απασχολεί συλλογικά.

[....]

Ανοιχτή συνέλευση κατοίκων Μπραχαμίου

18/5/2012

<http://katadimadim.blogspot.com/>



Νέα από τις λαϊκές συνελεύσεις

Το διάστημα που πέρασε από το τελευταίο Νήριο, έχουν γίνει αρκετά σημαντικά πράγματα στο χώρο των λαϊκών συνελεύσεων. Φαίνεται ότι οι λαϊκές συνελεύσεις ριζώνουν στις περισσότερες περιοχές της Αθήνας και του Πειραιά, εμπλουτίζουν τις θεματικές τους και την άμεση δράση τους και αποτελούν ίσως το πιο ενεργό τμήμα της κοινωνίας όσον αφορά την αντίσταση και την ανάπτυξη αντισυστημικών δομών αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας.

Μερικά από τα πιο σημαντικά νέα στις περιοχές μας, αλλά και ευρύτερα, είναι:

Στις 14/1/2012, στο Πάντειο, έγινε η πρώτη συνάντηση λαϊκών συνελεύσεων από την Αττική, ύστερα από πρωτοβουλία της συνέλευσης κατοίκων Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου. Συγκεντρώθηκαν πάνω από 40 συνελεύσεις. Από τότε, οι συναντήσεις αυτές συνεχίζονται τακτικά με μεγάλη συμμετοχή, εξέλιξη που αποτελεί μεγάλη παρακαταθήκη για το μέλλον. Από τη μία, αποδεικνύει ότι πλέον οι συνελεύσεις αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους ρητά ως κάτι το ανεξάρτητο στα κοινωνικά δρώμενα και όχι ως απλό συμπλήρωμα κομματικών ή άλλων πολιτικών διαδικασιών. Από την άλλη, έχει διαμορφωθεί ένα κοινό δημόσιο πεδίο, το οποίο επιτρέπει σε μόνιμη βάση την ανταλλαγή εμπειριών και απόψεων και το συντονισμό σε επιμέρους θέματα.

Συνεχίστηκαν οι δράσεις ενάντια στα χαράτσια στους λογαριασμούς ρεύματος. Πλέον υπάρχει μόνιμος συντονισμός των γειτονικών συνελεύσεων (Μπραχαμίου, Ηλιούπολης, Αργυρούπολης-Ελληνικού, Δάφνης-Υμηττού, Νέου Κόσμου, Νέας Σμύρνης, Παλαιού Φαλήρου), αλλά και σε επίπεδο Αττικής. Συνεχίζεται η συλλογή δηλώσεων άρνησης πληρωμής, ενώ έχουν γίνει από κοινού 8 συγκεντρώσεις-παρεμβάσεις στη ΔΕΗ Μπραχαμίου και στη ΔΕΗ στη λεωφ. Αμφιθέας.

Σημαντική ήταν η διοργάνωση πορείας στις 28/1 στη Νέα Σμύρνη, που διοργανώθηκε από την εκεί συνέλευση και στηρίχθηκε από τις γειτονικές, ως τμήμα της αντίστασης ενάντια στην τρομοκρατία του χρέους, της καπιταλιστικής κρίσης και της λεηλασίας της ζωής μας με τα μνημόνια και τα χαράτσια.

Οι συνελεύσεις συμμετείχαν σε όλες τις απεργιακές κινητοποιήσεις με αποκορύφωμα τη μαχητική διαδήλωση της 12ης Φλεβάρη, όταν και προφυλακίστηκαν τέσσερις συμπολίτες μας από τους συλληφθέντες (ένας εκ των οποίων είναι μέλος της συνέλευσης Αγίας Παρασκευής). Από τότε λειτουργεί, στα πλαίσια της συνάντησης στο Πάντειο, συντονισμός συνελεύσεων και για αυτό το θέμα. Διοργανώθηκαν συντονισμένες δράσεις σε γειτονίες, κεντρική συγκέντρωση στο Σύνταγμα και πορεία από το Μοναστηράκι.

Επίσης υπήρξαν δράσεις αλληλεγγύης στη συνεχιζόμενη απεργία διαρκείας των εργαζομένων στην Ελληνική Χαλυβουργία, ενώ έχει ανοικτεί και το ζήτημα της ανεργίας και της διεκδίκησης παροχών για τους ανέργους (σφράγισμα βιβλίων, επίδομα ανεργίας, κοκ).

Αξίζει να σημειωθεί η στήριξη που παρείχαν οι λαϊκές συνελεύσεις στην απεργία στο χώρο του βιβλίου για τις 15/5. Η στήριξη προήλθε μετά από έγκαιρο σχετικό κάλεσμα του συλλόγου υπαλλήλων βιβλίου-χάρτου. Ανάλογη περίπτωση ήταν και ο νικηφόρος αγώνας απέναντι στις απολύσεις στην αλυσίδα φροντιστηρίων "ένεκα παιδείας" το καλοκαίρι του 2011. Θεωρούμε ότι τέτοιες συμπράξεις σωματείων βάσης με λαϊκές συνελεύσεις μπορούν να ανοίξουν νέους, πιο αποτελεσματικούς δρόμους αντίστασης στην επίθεση που δεχόμαστε από κράτος και αφεντικά.

Κλείνοντας, να αναφέρουμε ότι σε αρκετές συνελεύσεις έχει ξεκινήσει μία διαδικασία για την ανάπτυξη υποδομών αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας, ώστε η αυτοδιαχείριση και η οριζόντια λειτουργία να επεκταθεί και σε τομείς πέρα από την αντίσταση. Ήδη πολλές συνελεύσεις διοργανώνουν τακτικά συλλογικές κουζίνες ή χαριστικά-ανταλλακτικά παζάρια, ενώ εδώ και αρκετό καιρό λειτουργεί κοινωνικό ιατρείο στα Πετράλωνα. Αντίστοιχες κουβέντες γίνονται και στις γειτονικές μας συνελεύσεις.



**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ**

**ΣΑΒΒΑΤΟ
17/03
11.30 Π.Μ.
ΜΕΤΡΟ ΔΑΦΝΗΣ**

**ΠΟΡΕΙΑ
ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ**

ΕΚΕΙΝΟΙ ΜΑΣ ΘΕΛΟΥΝ
φοβισμένους, εξθλωμένους,
υποταγμένους, πλαστά διαχωρισμένους
με εθνικά και σπαστικά κριτήρια,
χωρίς ποιάσιν ανέναντη,
να θυσιάζουμε για την πατρίδα,
με τις γειτονίες μας γεμάτες μίσους
τροπικές και ενδοκοινωνικές,
με τριπλά ταξία και ασφαλεία,
κλεισμένους στο σπίτι μας,
να δουλεύουμε από το πρωί
ως τα βράδια για ψευδο-
κόλληση για την πατρίδα του,
καθηλωμένους στις τηλεοράσεις μας,
εξαρτημένους απ' τα νηματαίά τους,
να φανταστούμε τη συντριβάνη
σε οικονομικά ταξίδια

ΑΠΟΦΥΜΑΣΤΕ
μία ζωή χωρίς νόημα,
μία ζωή συνεχώς υποταγμένη

Συνεχίζουμε να
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ
σε κάθε κατοικήσιμη
αντιτάσεις στις δομές της εξουσίας,
αυτοοργανωμένο εργαζόμενο,
λαϊκές συνελεύσεις,
σωματεια βίαια,
αυτόνομο εργατικό κέντρο,
δικτυα αλληλεγγύης.

Με μαχητικές πορείες και απεργίες
με περιβαλλοντικές δράσεις
ενεργοποιούμε την πολιτική οργάνωση
και την ταξική συνειδητοποίηση

**ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ**
(Είμαστε η ιστορική κοινότητα να μετατρέπεται σε κοινωνία)

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**



Πορεία ενάντια στο σύστημα της κρίσης και τη χρεοκοπία της κοινωνίας

Το Σάββατο 17/3, πραγματοποιήθηκε πορεία ενάντια στο σύστημα της κρίσης και τη χρεοκοπία της κοινωνίας στους δρόμους του Αγίου Δημητρίου.

Η πορεία καλέστηκε από το Ελευθεριακό Στέκι Πικροδάφνη (Μπραχάμι), την αναρχική συλλογικότητα Ναμούς (Ελληνικό, Αργυρούπολη, Άνω Γλυφάδα), τη συλλογικότητα Vogliamo Tutto (Νέα Σμύρνη), καθώς και συντρόφους/συντρόφισσες από τη Δάφνη και την Ηλιούπολη.

Από τις 11.30 το πρωί, στήθηκε μικροφωνική στη πλατεία Καλογήρων στη Δάφνη, όπου για μία και πλέον ώρα διαβάζονταν και μοιράζονταν κείμενα. Έπειτα, με συμμετοχή 250 ατόμων και μέσω των οδών Αγίου Δημητρίου-Κολοκοτρώνη-Παπάγου-Βουλιαγμένης, κατέληξε στη πλατεία Παναγούλη, όπου και διαλύθηκε. Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας, μοιράζονταν κείμενα, γράφονταν συνθήματα και κολλιούνταν αυτοκόλλητα και αφίσες, ενώ η ανταπόκριση των περαστικών υπήρξε πολύ θετική.

Σκουπίδια αντί σκουπιδιών

Στα πλαίσια μιας προσπάθειας ανοίγματος και πάλι του ζητήματος της ρεματίας της Πικροδάφνης, η δημοτική αρχή του Αγίου Δημητρίου διοργάνωσε μία μικρή φιάστα με καθαρισμό ενός μικρού τμήματός της σε συνεργασία με τον Σκάι. Τι να πει κανείς. Απλά, να θυμίσουμε πως το συγκρότημα του Αλαφούζου, μέσω ιστοσελίδας του (<http://www.skai.gr/news/environment>), έχει δημοσιεύσει κείμενα που θεωρούσαν τα καταστροφικά έργα στο ύψος της Ηλιούπολης ένδειξη «ευταξίας». Ο ουσιαστικός σεβασμός της φύσης δεν είναι μπορεί να είναι διαχωρισμένος από την καλλιέργεια του σεβασμού προς την κοινωνία και αυτό το πράγμα το συγκρότημα του Αλαφούζου, με κύριους επιθετικούς παίκτες τον Πορτοσάλτε και τον Παπαδημητρίου, ούτε που σκέφτεται. Την στιγμή που συμβαίνουν όλα αυτά στην κοινωνία και ο Σκάι αποτελεί το πιο φιλομνημονιακό μέσο προπαγάνδας, είναι τουλάχιστον ατυχές από την πλευρά της δημοτικής αρχής να φέρνει τέτοια παράσιτα στην περιοχή μας. Αν απομακρύνθηκαν κάποια σκουπίδια με αυτόν τον καθαρισμό, ήρθαν άλλα που είναι πολύ πιο επιβλαβή και δύσωσμα για την κοινωνική ζωή. Η εικόνα της ρεματίας της Πικροδάφνης αντικατοπτρίζει την κοινωνία που την περιβάλλει ασφυκτικά. Η Πικροδάφνη θα αναγεννηθεί ως φυσικός τόπος μόνο εάν εμείς αναγεννηθούμε ως κοινωνία αλληλοσεβασμού και αλληλεγγύης. Ο καθένας λοιπόν τραβάει την πορεία του.

Ή με την αντίσταση και τη λαϊκή οργή

Ή με τη σαπίλα και τη διαπλοκή

Δημιουργώντας ένα ψηφιακό αρχείο

Κάθε Τετάρτη, στο στέκι λειτουργεί η βιβλιοθήκη. Στον ίδιο χώρο φιλοξενείται η Ευτοπική Βιβλιοθήκη καθώς και το εργαστήρι του Ευτοπικού Ψηφιακού Αρχείου. Το ψηφιακό αυτό αρχείο αποτελεί ένα σύνολο υλικού, το οποίο έχει υπάρξει έντυπο και μετατρέπεται σε ψηφιακή πληροφορία. Το αρχείο αυτό περιλαμβάνει το μεγαλύτερο δυνατό τμήμα από τις έντυπες εκφράσεις του αναρχικού/ελευθεριακού πολιτικού λόγου στον ελλαδικό χώρο μέσα στα τελευταία σαράντα χρόνια. Η διαδικασία ψηφιοποίησης του υλικού είναι μία χρονοβόρα διαδικασία, αφού μάλιστα συνοδεύεται με την απαραίτητη ηλεκτρονική ταξινόμησή του και την ελεύθερη διάθεσή του μέσω του διαδικτύου από την ιστοσελίδα <http://archive.eutopia.gr/>. Στα πλαίσια στήριξης αυτής της προσπάθειας, διοργανώνεται ένα γλέντι με ζωντανή λαϊκή μουσική, την Κυριακή 2 Ιούνη, στις 6 μ.μ., στο χώρο του στεκιού.



στιγμιότυπα από την πορεία
ενάντια στην κρίση (Μπραχάμι)



Τετάρτη **23/5** 8.30 μ.μ.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: "Επιχείρηση δράκος, πώς και γιατί η ΕΤΑ εκτέλεσε τον ισπανό πρωθυπουργό Καρέρο Μπλάνκο" από τις εκδόσεις Δαίμων του Τυπογραφείου

ΠΡΟΒΟΛΗ της ταινίας "ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΡΑΚΟΣ"
του Gillo Pontecorvo

Πέμπτη **31/5** 8.00 μ.μ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ στους διωκόμενους συντρόφους για την υπόθεση της 5ης Μάη 2010.
Θα παρέμβουν οι σύντροφοι που διώκονται και οι συνήγοροι υπεράσπισης.

από τη "συνέλευση στις νότιες συνοικίες για την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους αγωνιστές"

Τετάρτη **6/6** 8.00 μ.μ.

στην πλατεία Αγίου Βασιλείου

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

"Μια άλλη προσέγγιση για τη ρεματιά της Πικροδάφνης"

Τετάρτη **13/6** 8.30 μ.μ.

Α' ΠΡΟΒΟΛΗ:

συνέντευξη του εργάτη-αγωνιστή Στέργιου Κατσαρού
(παραγωγή: περιοδικό Ευτοπία, διάρκεια: 40 λεπτά)

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΑΪΟΥ-ΙΟΥΝΙΟΥ ΣΤΟ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΣΤΕΚΙ ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ

WWW.STEKI-PIKRODAFNI.GR

ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 22, ΜΠΡΑΧΑΜΙ

Κάθε Τετάρτη, στο χώρο του στεκιού, από τις 6.30 μ.μ., λειτουργεί
η βιβλιοθήκη και το εργαστήρι ψηφιοποίησης του ευτοπικού ψηφιακού αρχείου
Κάθε Πέμπτη, από τις 8 μ.μ., λειτουργεί το καφενείο του στεκιού

